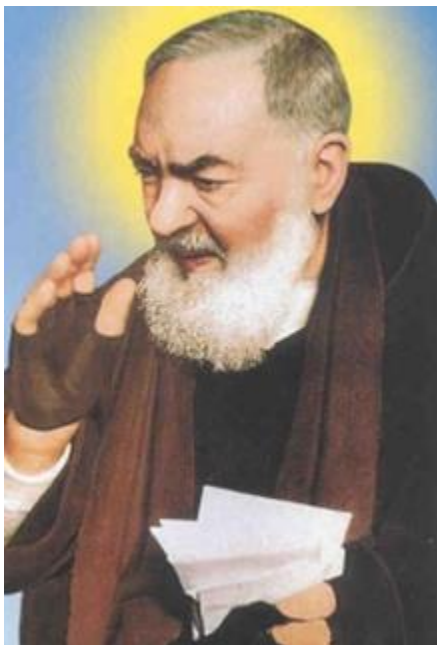

THÁNH PADRE PIÔ, LINH MỤC (1887-1968)

Ngày 16-6-2001, ĐGH Gioan Phaolô II đã tuyên thánh cho Lm Padre Piô, tu sĩ Dòng Phanxicô, người xứ Pietrelcina. Đây là lễ phong thánh thứ 45 trong triều đại giáo hoàng của ĐGH Gioan Phaolô II. Hơn 300.000 người quy tụ đầy Quảng trường Thánh Phêrô và những con đường gần đó. Ngài nói: *"Đây là sự tổng hợp cụ thể nhất về giáo huấn của linh mục Padre Piô"*. Ngài nhấn mạnh việc làm chứng của linh mục Padre Piô là chịu đau khổ. Chúng ta quen gọi ngài là Thánh Piô Năm Dấu.

Năm 1962, khi còn là Tổng giám mục ở Ba Lan, ĐGH Gioan Phaolô II đã viết thư cho linh mục Padre Piô để xin cầu nguyện cho một phụ nữ Ba Lan bị ung thư họng. Trong vòng hai tuần, phụ nữ này đã hết bệnh.

Ngài sinh ngày 25-5-1887, tên "cúng cơm" của ngài là Francesco Forgione, sống trong một gia đình nông dân ở Nam Ý. Cha ngài Grazio làm việc ở Jamaica, New York 2 lần (1898-1903 và 1910-1917) để kiếm tiền nuôi gia đình. Lúc 15 tuổi, ngài vào Dòng Phanxicô và lấy tên dòng là Padre Piô. Ngài thụ phong linh mục ngày 10-8-1910, lúc 22 tuổi. Ngài bị bệnh lao phổi và đã thổ huyết. Năm 1917, ngài chuyển tới nhà dòng ở San Giovanni Rotondo, cách Bari 75 dặm.

Ngày 20-9-1918, sau khi rước lễ và cầu nguyện trước Thánh Giá, ngài được thị kiến Chúa Giêsu. Sau khi hết thị kiến, ngài được ghi 5 dấu trên hai tay, hai chân và cạnh sườn (thường gọi là Cha Piô Năm Dấu). Năm 1956, ngài thành lập Nhà Khuây Khỏa Đau Khổ, bệnh viện này phục vụ 60.000 bệnh nhân mỗi năm.

Từ đó, cuộc sống ngài trở nên phức tạp hơn. Các bác sĩ, giáo quyền và những người tò mò đến để chứng kiến "hai năm rở mưới" về Cha Padre Piô. Năm 1924 và năm 1931, chuyện năm dấu của ngài được chất vấn. Ngài không được phép làm lễ công khai hoặc giải tội. Ngài không than phiền gì về chuyện này, nhưng không lâu sau ngài hết bị cấm. Tuy nhiên, ngài không viết lá thư nào từ sau năm 1924. Tài liệu viết duy nhất của ngài là một cuốn sách mỏng viết về cơn hấp hối của Chúa Giêsu, nhưng được viết trước năm 1924.

Ngài hiếm khi ra khỏi nhà dòng từ khi ngài được in năm dấu, nhưng nhiều người vẫn tìm đến. Mỗi buổi sáng từ 5 giờ, nhà thờ chật người dự lễ, rồi ngài giải tội cho tới trưa. Ngài nghỉ lúc nửa buổi sáng để chúc lành cho các bệnh nhân và những người đến gặp ngài. Trưa nào ngài cũng vẫn giải tội. Trung bình mỗi ngày ngài giải tội 10 giờ, người đến xưng tội phải lấy số trước.

Ngài thấy Chúa Giêsu hiện diện nơi các bệnh nhân và người đau khổ. Theo ngài thúc giục, một bệnh viện được xây ở gần Mount Gargano. Năm 1940, một ủy ban được thành lập để thu tiền. Năm 1946, bệnh viện hư hỏng, rồi được xây lại với tên "Nhà Xoa Dịu Đau Khổ" với 350 giường.

Cũng như tổ phụ dòng là Thánh Phanxicô, Lm Padre Piô đôi khi cũng bị người ta xé áo làm kỷ niệm. Một trong những đau khổ của ngài là những người vô ý đã truyền miệng những lời tiên tri cho là của ngài. Thật ra ngài không bao giờ nói tiên tri về các sự kiện thế giới và không hề có ý kiến về các vấn đề mà ngài cảm thấy thuộc giáo quyền. Ngài qua đời ngày 23-9-1968, lúc 81 tuổi, và được tuyên chân phước năm 1999. Ngày giỗ ngài cũng là ngày lễ theo lịch Phụng Vụ.

Thánh Padre Piô nhắn nhủ: *"Hãy yêu mến Đức Mẹ và hãy lần chuỗi Mai Côi, vì chuỗi Mai Côi là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ – Love the Madonna and pray the Rosary, for her Rosary is the weapon against the evils of the world today. All graces given by God pass through the Blessed Mother"*.